

Список використаних джерел:

1. Микитюк П. П. Інвестиційно-інноваційний менеджмент [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль : Економічна думка, 2015. – 452 с.
2. Микитюк Ю. І. Шляхи підвищення ефективності інвестиційно-інноваційної діяльності будівельної організації. *Екон. аналіз*. 2018. Т. 28, № 4. С. 212-217. URL: <https://www.econa.org.ua/index.php/econa/article/view/1625>.
3. Mykytyuk P. P., Kotys N. V., Mykytyuk Yu. I. Methodical approaches to the analysis of the effectiveness of fixed assets of construction organizations on the basis of economic-mathematical modeling. *Revista ESPACIOS*. 2020. Vol. 41 (N° 05). URL: <https://www.revistaespacios.com/a20v41n05/20410504.html>.

Аліна МИРОШНИЧЕНКО

к.держ.упр, доцент кафедри публічного управління, адміністрування та права Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

**КОНЦЕПЦІЯ СЕРВІСНОЇ ДЕРЖАВИ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОГО
СУЧАСНОГО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

Великої популярності за останні роки набувала концепція сервісної держави, застосування якої притаманно країнам з високим рівнем розвитку публічного управління. В основу цієї концепції покладено трансформацію відносин між органами влади та громадянським суспільством, громадянами. Принципи сервісного підходу в публічному управлінні передбачають застосування методів і технологій, які будуть спрямовані на підвищення якості публічних послуг.

Концепція сервісної держави ввібрала в себе деякі кращі характеристики існуючих концепцій, а саме концепції електронного уряду та інформаційного менеджменту. Аналізуючи ці концепції, ми можемо відзначити, що концепція інформаційного менеджменту поступово повністю трансформувалася в концепцію сервісної держави, яка конкретизує електронне управління стосовно цільових завдань і функцій публічних інститутів, пов'язуючи його зі створенням інтегрованих багаторівневих інформаційних систем, що забезпечують міжвідомчу взаємодію та інформаційну комунікацію громадян (організацій) і держави [2].

Основою конструювання дій щодо регулювання суспільних відносин є принципи соціальної держави, їх зміст деталізується в актах національного законодавства і міжнародних договорах. Так принцип взаємної відповідальності передбачає чітке визначення та розподіл сфери соціальної відповідальності всіх

рівнів влади й управління, соціальних партнерів, суспільства та кожного громадянина, залучення громадян до участі в управлінні державою, створення умов саморегуляції соціальних процесів індивідами та їх громадськими об'єднаннями [1, с 36–45].

Соціальне значення і основний зміст сервісної держави пов'язані з процесом надання публічних послуг. Сервісна ідея розвитку публічного управління ґрунтується на класичній економічній схемі «виробник послуг – споживач», де стійкість і легітимність публічних інститутів взаємозалежні з ефективністю виявлення, моделювання й реалізації індивідуальних і групових інтересів і потреб [3, с. 744–748].

Крім цього виклики сучасності потребують постійного вдосконалення механізму надання публічних послуг, тому поряд виникає таке поняття як «електронні послуги». Під поняттям «електронні послуги» мається на увазі надання в електронній формі урядової інформації: програм і напрямів діяльності уряду, формування стратегій задля розв'язання найважливіших суспільних проблем. Електронні послуги характеризуються новими формами громадянської участі та співробітництва між владою й громадянами.

У міжнародно-правовій практиці відбувається інтенсивне формування та розвиток єдиних стандартів, критеріїв, які, з одного боку, спрямовані на оцінювання готовності держави до переходу до сервісної парадигми управління й використання електронного уряду, з іншого – орієнтують держави на якнайшвидшу модернізацію публічного управління з урахуванням розвинених ІКТ і принципів сервісного управління, підвищення інформаційної зрілості й електронної мобільності громадянського суспільства.

Це означає, що концепція соціальної держави передбачає найбільше уваги зосереджувати на наданні публічних послуг населенню та забезпеченні якості їх надання. Досвід зарубіжних країн в застосуванні даної концепції свідчить про її ефективність. Актуальність розвитку в Україні концепції соціальної держави полягає в позитивних рисах її застосування та принципах які співпадають з закладеними у вітчизняній системі державного управління. Поряд з розвитком концепції соціальної держави активно розвивається громадянське суспільство як суб'єкт публічного управління на місцевому рівні, його значення та роль постійно росте.

Тому можемо виділити основні функціональні складові які повинні бути притаманні ефективній, сучасній концепції публічного управління та враховуватись при формуванні механізмів впровадження її в соціум:

1. Легалізація відносин з інститутами громадянського суспільства. На сучасному етапі глобалізації зростає роль громадянського суспільства, його інститутів, у тому числі неурядових організацій, і, безумовно, буде рости і далі.

2. Ефективне надання публічних послуг. Значення публічних послуг постійно зростає, так як суспільство зникає до отриманого блага і постійно потребує вдосконалення у його наданні. Тобто незважаючи на існуючі системи надання послуг в державі, ці механізми потребують постійного вдосконалення.

3. Застосування новітніх технологій. Особливої уваги потребує введення в дію принципів електронного уряду, тобто застосування електронних систем, електронного обміну даними між органами влади, місцевим самоврядуванням та суспільством, надання електронних послуг, створення електронних порталів.

4. Забезпечення стратегічного планування розвитку. В сучасних умовах інститут держави не лише не відмирає, а навпаки повинен виконувати низку важливих функцій, однією з яких є попередження ризиків і стратегічне планування розвитку.

5. Забезпечення ефективної роботи публічного управління на місцевому рівні. Так як найбільш близьким у взаємодії з громадянами є місцевий рівень, здійснення публічного управління за рахунок місцевого самоврядування та державних адміністрацій, то необхідно виконати розподіл їх повноважень, та надати місцевому самоврядуванню самостійність у прийнятті рішень, наданні послуг, а за державними адміністраціями залишити контроль за їх діяльністю.

6. Забезпечення соціального характеру державної політики. Сучасна держава має не тільки гарантувати мінімально необхідний рівень життя, надавати якісні соціальні послуги, а й активно взаємодіяти з громадянами щодо вирішення їх соціальних проблем, йти до кожного громадянина і спільно шукати шляхи вирішення його проблем.

7. До того ж поняття справедливості в даному разі охоплює і однакове ставлення до громадян, і винагороду пропорційно внеску в загальну справу, і швидке реагування на їхні потреби, і рівний доступ до можливостей і ресурсів, і виключення з переліку професійних характеристик працівників органів влади таких категорій, як свавілля, байдужість або зверхність.

8. Забезпечення збереження національної ідентичності. У сучасну епоху глобалізації, розмиття багатьох кордонів (політичних, економічних, інформаційних) перед багатьма країнами стоїть завдання збереження національної спільноти, створення сприятливих умов розвитку національної культури і традицій, зміцнення національної самосвідомості.

9. Підтримка інновацій. Варто зазначити, що на даний час, в епоху інформаційного суспільства та система управління, яка не забезпечує можливостей для розвитку талантів і здібностей, не підтримує інновацій у різних соціально-економічних сферах, приречена на руйнування.

Таким чином, публічне управління в сучасному світі виступає як складний процес вироблення та реалізації державно-управлінських рішень, в якому беруть

участь не лише державні органи і структури, не тільки такі традиційні суб'єкти політичної діяльності, як політичні партії та рухи, але також усі інші інститути та організації громадянського суспільства, об'єднання громадян, соціальні, етнічні, конфесійні, професійні, територіальні групи і спільності, соціальні верстви і окремі громадяни.

Список використаних джерел:

1. Булавін Д. Г. Соціальна держава та державне управління як показники соціальної відповідальності влади. Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики. 2016. вип. 72. С. 36–45.

2. Клімушин П. С., Спасібов Д. В. Концепція сервісно орієнтованої держави в контексті модернізації публічного управління. Теорія та практика державного управління. 2017. № 2(57). URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2017-2/doc/1/03.pdf>

3. Коженко Я. В. Концепции “сильного” и “сервисного” государства в контексте модернизации государственного управления в России: общее и отличное. Фундаментальные исследования. 2012. № 3. С. 744–748.

Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ

**ВИКЛИКИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ
COVID-2019 НА МУНІЦИПАЛЬНОМУ РІВНІ**

Пандемія COVID-19 позначилася на всіх сферах життєдіяльності людської цивілізації, проявила слабкі сторони механізму управління розвитком соціально-економічних систем всіх ієрархічних рівнів: глобального, національного, регіонального, муніципального, організаційного та особистісного. Особливо гостро вона торкнулася муніципального управління, оскільки саме на місцевому рівні формується середовище функціонування людини, яке в умовах пандемії вимушено одержало певні економічні та соціальні обмеження.

На муніципальному рівні в умовах пандемії COVID-19 в Україні діагностовано такі проблеми:

- 1) зростання випадків невиконання органами місцевого самоврядування рішень центральних органів влади щодо карантинних обмежень;
- 2) відсутність ефективної координації діяльності центральних, регіональних та місцевих органів влади щодо реалізації умов карантину;
- 3) неготовність комунального сектору охорони здоров'я до роботи в кризових ситуаціях;
- 4) невідпрацьованість дієвих механізмів підтримки підприємницького сектору на місцевому рівні;